

Lars Christian Kræmmer.mp3

[00:00:02] Jeg lytter til den yderste grænse.

[00:00:11] Jeg hedder Bjørn Harvig. Jeg har været formand for Eventyrernes Klub i denne sæson med ti nulevende danskere, der er rejst ud i verden på hver deres måde, brygget vores opfattelse af tilværelsen.

[00:00:31] Jeg taler med en pilot, en krigskorrespondent, en pelsjæger, en vagabond, en naturfotograf, en ekspeditionsleder, en kunstner, en bjergbestiger, en hest og rytter og en astronaut.

[00:00:50] Jeg har siddet syv uger i en kasse og er gået syv måneder. En sort kutte og så fulgt begivenhedernes gang i en periode på syv år.

[00:01:02] Stem her tilhører Lars Christian Kramer. Velkommen til den yderste grænselandets. Du lever efter tallet 7 er kunstnere har opfundet møntfund artmoney, som er en konkurrerende valuta til den eksisterende. Og i dag skal du fortælle os allesammen, hvad du har bygget dit liv omkring kombinationen af grænsesøgende kunst og eventyr, fordi du mener, at der her opstår de bedste historier. Og Lars Bak glæder mig rigtig meget ved at sige, det bliver. Det bliver en rigtig god snak med Lars. Hvorfor i alverden sad du i en kasse i syv uger?

[00:01:39] Jeg vil gerne prøve, om jeg kunne finde livets mening. Men siden der stadig ikke var tid til det. Og det havde dem på det tidspunkt allerede stået i lære et par hos en troldmand og dem som hed han, hed hele den irakiske siden. Han var en stor troldmand på vestkysten af Kant, og han havde Visma forskellige byer, blandt andet Dødebog, Den tibetanske dødebog, som især læste på engelsk, og i denne bog er der et kapitel, der hedder frit. Og det fangede min interesse. Brystlomme er for dem der kan pille ved twittede var en mulighed for mennesker, som ikke var døde nu og komme ind og opleve de ånder, man skal møde, når man dør. Det er en opera. Den en tradition blandt visse tibetanske munke, at de opholder sig i mørke i en periode på præcis syv uger, altså 49 døgn, hvor de så vil møde de her ånder og så være bekendt med det. Kom tilbage til livet og så hvad den erfaring rigere.

[00:02:46] Langs Den Tibetanske Dødebog har jeg også ikke beskæftiget mig med på samme måde som dig. Absolut ikke. Men jeg synes, jeg husker, at det er en bog, som pårørende kan læse op for fra døde slægtninge. Og så forstår de ikke selv bogen. Men det er Schatten, der forstår det, der bliver læst op.

[00:03:04] De præcist er en guide, som man læser op for de nyligt døde og leder dem igennem den her passage. Men hvis man skal være en dygtig rejseleder i de egne, så er det en god idé. Faktisk kan værter først fortælle, hvad du gjorde, og det er det, som de nok gør. De tager rent først ved at sætte sig i mørke hjerpe. Jeg var omgivet af tibetanske munke på nogen måde. Men juraen, kunsthus, kunststuderende og jeg blev meget forvirret omkring, hvad kunst egentlig skulle betyde og meningen med livet, og hvad vi er resten af mit liv. Så tænkte jeg interessant tid og bevæger sig inden. Ikke som Mumm, men som billedkunstner i mørke. Og det er jo lidt absurd. Der kan mange ting se, men det var det, der var spændende og skabe et visuelt vakuum som billedkunsten, der måske kunne fremprovokere. Trangen til at sige hvad i dag skærpe evnen til at se. Ved og ikke kunne det i en udstrakt periode.

[00:04:16] Du bor i Canada. Du går på et GIT kunstakademi, og du beslutter at denne her vildkatte happening. Men hvad for den mad du bygger en kasse og sætter dig ind i? Den er en form for et afslutnings projekt på skolen. Hvordan var det?

[00:04:32] Ja, jeg havde håbet, det kunne blive et afslutnings projekt, men det blev boykottet af mine professorer nu, og kun fordi de ikke ville tage ansvaret for, hvad der ville ske med mig mentalt og fysisk i. I så lang tid i mørke, men jeg fik givet en tilladelse fra vores rektor og så kunne gennemføre det som et kunstprojekt. En installation, hvor den først stod i et galleri i tre uger og så blev flyttet ned i mita til det, som lå i en kælder i de sidste fire uger.

[00:05:03] Fortæl hvordan du gjorde det. Lars Larslejsstræde Du byggede kassen!

[00:05:07] Kassen var bygget af nogle store malerier. Nogle portrætter af mine forfædre, som jeg havde lavet også lidt inspireret af trolldmanden ved at bruge nogle geometriske symboler fra en anden bog, bla. Madame Blavatsky store værker. Hvad hedder den? I lande har de lært mig hvad der var sket, var historien flyet som på det tidspunkt, og om de symboler brugte så polerede til at hidkalde ånderne fra de døde. Holdt op til de

personer i min familie som er portrætteret, og så med et mord som men under maleriet var der. De havde stærke symboler, og de passede faktisk lige til at bygge en kasse. Og det gav god mening at bygge en kasse ud af sine forfædre, når man skal ind og finde ud af, hvorfor man eksisterer. Så det var fire maleri som vægge og så et maleri, som Loft selv havde lavet. Et gulv af 3 writer var så en skåret en lem, så jeg kunne åbne ned til en mørk krybekælder, hvor der stod en bakke til og kommunikerede via den.

[00:06:20] Det lyder jo helt vildt for. For os andre, som ikke jeg har leget med den slags ting, der er, hvordan man scorer kassen.

[00:06:28] Husk at du skal være boenheder det. Det noget hemmeligt optrin. OK. Kassen var så præcis så høj, så vi kunne stå og bar loftet og så brede så lige kunne strække armene ud. Jeg kunne sove udstrakt i diagonale inde i kassen på gulvet, så den var ikke så voldsom stor. Men da jeg ikke kunne se noget rindende overhovedet, så gjorde støves en unik ex-mand.

[00:06:53] Kan man sige. Og så får du bygget en kasse du fra. Du får tilladelse til, at den skal stå i et kunstigt galleri. Er det sådan, så folk kan komme ind og se kassen?

[00:07:05] Det var i hvert fald tanken. Men nu var det sådan og ifølge troldmanden, at det skulle starte præcist den 21. December. Det var lige før jul, så det var en fernisering med en masse mennesker og en hel massemedie på. Jeg kravler ind i kassen til tøjet og latte på bakken og så lukkede lemmet. Og så var det ligesom det. Og så stod folkedragt hvidvin og snakkede, og så, da de gik hjem, så var der stilhed. Og så var der jo juleferie. Og hvorfor skulle det være den 21. December? Det er årets korteste dag, og det blev indrettet efter, at man havde natus cyklus, og kassen var indrettet efter det nord, syd, øst vest os i følge de her opskrifter fra for troldmandens visdom, og så dukker der jo rigtig mange spørgsmål op.

[00:07:49] Lars var syv uger i en kassava var der. Hvordan så en dag ud? Vand. Hvad gjorde du med mad med god med toiletbesøg?

[00:07:58] Jamen, det var ellers lige præcis de ting, som den handlede om. Jeg fik mad tre gange om dagen. Jeg havde en god kammerat fra skolen, som hed Victor, så han sagde Du kom med mad og lavet mad til mig morgen, middag og aften uden for kassen,

og så skubbede den på bakken. Og skulle jeg så åbne ned til mørket og så tage maden op, spise, så læg maden ned igen på bakken, så min lille pølse og den tisse flaske, og så tog han sig af det, så han var Kasimpasa. Han var simpelthen passer han, og det var. Det var ret hyggeligt. Guetta kunne tale sammen, som vi kunne tale sammen. Der var sådan en tilfældigt nogle lag imellem os selv, så stemmerne blev lidt utydelige. Men vi kunne sagtens tale. Og det at med et emne kende rigtig godt ud i mørket. Det var virkelig berigende, og han talte til en case for os begge to var det en form for skrifttestol, og vi vil noget meget, meget dybere i vores kammeratskab ved de samtaler.

[00:09:09] Kan hospitaler.

[00:09:12] Han var sandhedens så omsorgsfuld, han sad og læste en bog op for Mercedes, som havde det, da han sin rolige Masters, som handlede om kvantemekanik og. Og det var blandt andet dem, vi ville komme meget ind på og diskuteret. Og at det var spændende, det var fysik og kunst og åndelige spørgsmål.

[00:09:35] Kom der andre? Og så sætter.

[00:09:40] Men der kommer så da galleriet åbnede efter jul. På den anden side Nytorv, der begyndte at komme publikum igen. Mændene og nogle kom med og spillede guitar for udkastene, sange og nogle kom, var mediterede og nogle lavet firesidet bankede lidt på sagerne. Men der var ikke rigtig nogen, der kunne se, hvad der skete inde i kassen, men så kunne de se ud på væggene derhjemme. Det var sådan, jeg havde en stak papirer med. Der en og en blyant, så jeg kunne tegne. Jeg lavede nogle dejlige tegninger, og dem lagde sig også ned i popart, når de blev så hængt op af Victor på væggene, efterhånden som tiden skred frem. Men så blev Jordan jo en udstilling det var dog en udstilling i et hjem i udvikling, der blev en udstilling af de kunstværker, der inden i Kas.

[00:10:26] Lige præcis hvad? Hvad var der? Hvad var det for? Hvad var det for billeder, du lavede?

[00:10:31] Det var det typiske billede af, at tingene begyndte at se. Og drømme. Og så også nogle der bare som var følelig tegninger, hvor jeg lod blyanten ligesom lide mig. I stedet for er det mig, der fører blyanten. Kan du give et eksempel på retard af værkerne

var for eksempel op til julerier, da jeg prøvede at tegne en kalkun til følge med tankerne på, hvad folk sidder lavede rundt omkring i hjemmene, i kanderne, og det var en meget smuk juleaften, det synes jeg. Det kunne jeg godt have ønsket for mange andre. Det var jo hverken ude at købe gaver eller andet. Stress og jag skal nordirere noget ro på en dejlig jul.

[00:11:19] Hvis du sagde du, du så nogle ting, for så er der en, der var ved magt.

[00:11:24] Ja. Efter et par dage, så begyndte jeg at se en lille lys kugle, der kom svævende ind igennem den venstre væg og så ud igennem den højre. Og i den kugle, der var der. Et sirligt stilleben har taget et eller andet motiv, der ikke bevægede sig. Det kunne være i hjørnet af et bord eller en stol, havde nogle mennesker i silhuet set bagfra og den allersidste, da jeg så kuglen. Det var der faktisk sker noget farve på. Var der en hvid kiste med en rød rose? Og de allierede motiver dem jeg kaldte den for tennisbold, den for mig siger posters med en tennisbold, der skærer sig igennem og med de ret kraftige lys. Og til næste begynde at se efter bolden. Det var det der så videoen. Det var en lille, ligesom presser også min iPad, at der spillede to film. Dem der sidder se samtidig med at jeg talte med Victor. Det var ret underholdende. Til sin rædsel, grovkornede film, og den ene handlede om en hel masse mennesker, der byggede nogle store værdier. Bygningsværker er kæmpestort sten, som blev stablet oven på hinanden ud i det mørke ørkenlandskab. Den anden det var også udslag slags slagterkniv landskab. Men det var der en masse mennesker på hest, der angreb nogle fodfolk og slog dem med køller, og bag ved dem kom det som en UFO svævende hen over. Hele sceneriet var ved at blive skør. Og Lars. Det tror jeg ikke at bliver filmet gentog, så er det jo sådan, der er set. Nogle gange var det jo ikke så sjovt længere, men har du sætte ny film på?

[00:13:02] Jeg kunne ikke sige. Desværre ikke. Der er nemlig ikke lande i verden, der refererer de dating så til et eller andet. Det må du have tænkt over. Hvorfor ser, at det her refererer til både Viktor fortalte dig eller andre par del af dit liv?

[00:13:14] Overhovedet. Det var jo ret absurd, og jeg kunne ikke se nogen rød tråd eller en nogen henvisning til noget vi har talt om. Hvad tænker de? Betog I mere? Tror ikke jeg var så sulten på en betydning. Jeg var mere sulten på fænomenet, at de var der. Og. På det tidspunkt var jeg som blev ret rolig. Jeg var helt oppe at køre da de kravlede

i gaden, men da var roen faldet på, og der var gået 14 dages tid, og jublen havde det ligesom os skabte en ro, så det var fint, og jeg var ikke mig. Jeg behøvede ikke at vide hvorfor.

[00:13:57] Var der en plan. Nu er Viktor blevet kørt ned af en bus. Hvem skulle så komme sikkerheden?

[00:14:01] Ja, der var både Viktor og troldmanden. De havde Carlo Blangsted, og hvis de blev kørt ned, kunne de ikke gøre så meget. Men så ville de Kaplans til at skille og jura ud, hvis de blev bedømt af de unge. Det var ved at ramle og og kassen kunne kun skilles ad udefra. Siden. Det var rart at vide at de kunne gøre det i nødstilfælde. Tror du de har snakker om, at de skulle gøre det? Nej, det havde jeg sådan set bedt dem om og bare tage stilling til. Men så vidt muligt lad mig være her.

[00:14:36] Jeg husker, der var også et dramatisk højdepunkt, men der skete jo ingenting, da du sad der inden. Jeg tror det var en brandalarm.

[00:14:47] Nå ja, det var en ret dramatisk faktisk. Der var kassen blev flyttet ned i kælderen, imiteret taljer og kælderlokalet var aflåst ved er ingen nøgle, og I sad i øvrigt nøgen ind i kassen. Det var vinter. Det var ret ubehageligt pludselig. Brandalarmen gik i gang. Og der sad jeg lyttet til i dem. Jeg ved ikke en rum tid, indtil den så holdt op, men ned. Jeg prøvede hele tiden og dufte. Om jeg kunne mærke, at der var ro, om der var røg i lokalet eller. Men det viser sig at være en falsk alarm.

[00:15:20] Agte virker jo fuldstændig vanvittigt, at det her ikke er her, du sidder en kat, du kan komme ud af. Nøgen i en kælder. Der går. Jeg havde ikke regnet den ud. Kvantefysik. Sådan er det på store ekspeditioner. Der sker ting og sager, uforudsete ting og sager her.

[00:15:36] Da jeg kom ned i kælderen, har selveste. Det var svært at flytte kassen, men det lykkedes, da det begyndte at se nogle andre ting, og de sidste par uger fik også besøg af endnu nogle mennesker i fuld størrelse, som stod omkring mig. Der var en 12/13 folk, der stod og kiggede på mig, og jeg stod så åbenbart i min egen grav i en kiste, der skulle til at sænkes i jorden. Så det var vel noget, der lignede min begravelse. Men jeg stod op i kisten. Så var der en dame på højre side, der rakte armene ud for

ligesom at røre ved mig, og det lykkedes hende aldrig. Jeg kunne ikke se folkene i ansigtet Vestas ansigtsudtryk, men de er sin pænt tøj på jakkesæt og kjoler, og så var der et hedelandskab bag dem som bugtede hedelandskab. Og det er først da de kom der, blev jeg ret bange, jeg stod og lavede nogle betingelser for ikke at få de små kunder blodcirkulation. Og så da jeg var ved at strække mig ud, så fik gåsehud. Og så. Simpelhen. Jeg blev virkelig bange. Jeg kan mærke, at der var nogle skomageren uden for gassen. Der var nogle inkasseret inde i Cass, og der stod de i buske. Jeg var i chok. Jeg troede, jeg var alene, men der var ikke nogen drøm. Jeg var i sorg, ikke, og jeg var heller ikke ved at blive kugle skød på det tidspunkt. Det føltes ikke.

[00:17:07] Er du forberedt på, at sådan noget kunne ske, har du? Nej, de havde ikke deres mordstedet. Trolde trolde manden. Havde han prøvet noget lignende der?

[00:17:14] I taler om, at det var dette projekt, du gerne ville gå i gang med?

[00:17:17] Nej, nej, der var ingen af os, der prøvet det før, så det var nyt. Jeg tænker også, hvis du prøver det, så er der måske nogle andre mennesker, du møder. Jeg ved det ikke. Og igen der var ingen forklaringer, og jeg var heller ikke så nysgerrig efter og skulle vide hvorfor. Nej, du skal bare lige det der var vigtigt for mig, det var at erkende, at det skete.

[00:17:47] Og selv være til stede i det kloster du sidder i kassen i så mange uger. Hvad? Hvad var den, og hvordan rykker det ved hvordan du har tænkt dig at bygge dit liv op? Ikke? Fik du nogen design plan for dit liv der. Men der må jo fødes nogle nogle erfa perspektiver, nogle drømme, et eller andet, at når jeg en dag kommer ud, så skal jeg. Skal jeg ændre mit liv, skal jeg nu tænker jeg anderledes ned nordfra, for du kan du give et eksempel på, hvad det var for nogle. Nogle ting, du egentlig ikke konkluderede, da jeg kom?

[00:18:19] Det gjorde man jo, men det gjorde jeg sådan set. Jeg konkluderede, at jeg skulle leve mit liv. I stedet for at forberede mig på at leve mit liv, som med så mange mennesker gør som vi lærer at gøre i forbindelse med at tage en masse uddannelser og gå på arbejde, tjene penge, spare op til pension og så videre, at hvis I hele tiden sidder fastlåst i dem i nogle Rila på vej et sted hen, hvor vi aldrig ankommer. Det besluttede på det tidspunkt, at det skulle jeg ikke. Hvad betyder det så at leve sit liv? Jamen, det

betyder jo sådan set, at og hvert tilstedeværende så vidt muligt i det, der sker omkring dig, og at deltage aktivt og have tid til det. En vis frihed. Han selv havde ikke lyst til at være landslov og eller slave på nogen anden måde. Det viser sig senere, at det skulle være svært at undgå, men natten. Jeg vil være fri nok til at kunne leve mit liv som nabo, som jeg selv i øjnene den dag skal dø. Og sidst og kendte jeg fik da gjort det og dit endeligt dit med dine sure kasse.

[00:19:32] Føder jeg en ny dag, blev jeg kan huske. Bliver du født ind i kassen, eller når der kommer til dig bagefter, at du skal? Du skal. Du skal gå. Du skal leve nøgen igen. Jeg vil kalde en munke cut. Du har faktisk taget den ikke kun med i dag. Du har taget den på foran mig. Her sidder du i, hvad jeg vil kalde en Moncoutié. Fortæl os lige, hvad det er, du sidder i.

[00:19:58] Jeg kan lige tage hættten på. Det giver nok også en anden lyd. Nu er taget hættten på forliget. Så kan man bedre se en af cuppen. Det var et resultat. Jeg skal lige løfte en lille smule lavere skat, siger Joan Kutjmas. Et resultatet af mange de samtaler, jeg havde med Viktor, og vi besluttede at lave et projekt, et cykelprojekt til at følge op på de syv uger, og det skulle så være syv måneder. Og da vi var ved at blive færdige på kunstscolen. Så vi besluttede os for at skrælle al identitet af og starte på bar bund.

[00:20:40] Og hvordan gør man det i et fælles projekt fællesprojekt teater.

[00:20:43] Han var faktisk ret meget med i det første, så det gav måske god var, at han var totalt meget med der, og han var med i i hvert fald også med i kutte projektet, som klubben gik ud på at skrabe så meget identitet af os. Alt det, vi alle ligesom har påført os, iførte os i løbet af vores liv.

[00:21:07] Og så starte på bar bund, men ikke være nogen. Fordi det her med at blive fattig på kun skulle det var en slags fødsel genfødsel, og det skulle så være, markerer det Warn, som vi tog cuppen ved at synge kutterne ganske kort før vores afgangseksamen i hånden og så ud af byen. Vi lagde ud af sort, lavede bomulds, lavede jo begge to billedkunstnere og arbejdet på bomulds lavet som et todelt materiale til os. Valgt farven sort, for det gør man hjemme, hvor man kan male på dette. Kunne man male på, ser det som hende bomuld. Og så sad vi helt i hånden med korssting, så den havde den syet meget, meget primitivt, må jeg sige. Men den blev ret lækker i

hans, og hans blev lidt større, for han var nemlig en lang fyr som dig. Og. Da vi selv blev færdige med biotopen på. Ud på denne græsplæne, hvor vi har siddet og lavet dem der gik ligesom et gys igennem os. Det meget kraftige stykke tøj og ifører sig noget, der ligner meget en benedicta monck kutte. Men det er ikke en religiøs Braggs. Det er et kunstprojekt. Det er streetart, men det er også noget for og søgende af Tenga, og det kan man virkelig mærke. Når man tager den på, var der kig på hinanden.

[00:22:38] På den måde var det underligt, for tænk hvad det for en kraft, du kunne mærke, hvis der går et gys igennem der. Altså rent fysisk.

[00:22:47] Hvis du nu forestiller dage og klæder i lak og læder.

[00:22:54] Og tropper op til en konfirmation. Som altid hos din familie. De fuldstændig uforberedt.

[00:23:02] Ha ha ja, ja, jeg kan. Så vil du have det på en bestemt måde.

[00:23:05] Og det vil de bestemt også her selv det tøjet gør enormt meget til, hvordan vi har det indadtil, men også hvordan vi bliver opfattet udefra, men også fra det, som det handlede.

[00:23:16] Var det så et, var det? Forstå mig ret med et naivt projekt på den måde, at de faktisk forsøger at skrælle alt af for at komme ind til det næste lag. Det er det, der er kan ofte være en distance mellem mennesker er det, man også går klædt i. Men nu tager vi pludselig noget på, som for mange vil symbolisere. For eksempel en religiøs, hedder det. Person. Hvad kommer der? Folk optager på gaden og tror, I er en anden form for et gys autoritet.

[00:23:47] Det kom til at ske. Det første der skete, var, da vi begge to gik hjem til vores respektive koner. Ja, du havde jo en kone, da du sad inde i kassen. Og da for sjov. Ringede på derhjemme indtil videre. Jeg havde også barberet alt håret af. Han selv var skaldet og købte et par sandaler, og så stod det. Jeg ligner jo nok en mand og ringe på. Og så er han så åben, og hun synes jo ikke, det var sjovt.

[00:24:16] Det vil nogen forstå, at hun ikke synes, jeg forstod det?

[00:24:19] Nej, det var jo for at være morsom. Men hun begyndte bare at græde og vendte ryggen til og sagde kunne pakke en kuffert.

[00:24:27] Hun har fået nok nu åbnet.

[00:24:32] Det kom bag på mig. Det samme skete i Mosvik, som han var gift med en advokat, som han blev skilt lynhurtigt, og så vi røg på gaden, og så måtte vi købe hver vores varevogn, som vi flyttede ind i en billig varevogn, og jeg endte med at bo i minen i halvandet år.

[00:24:53] Det var faktisk ret hyggeligt, og jeg havde cuppen på i de syv måneder i shamanen.

[00:24:59] Hvordan gik det med Viktor, fordi der skete noget i hans liv.

[00:25:02] Pludselig er det sådan de skønne ting, som man ikke kan forberede sig på. Men hvis man har tid til dem, ligesom kan berige ens liv. Og der skete noget for Viktor. Vi kom godt ind i projektet, og som du lige nævnte tidligere, så var folk faktisk begyndt lidt at følge med os rundt i byen og spørge om råd og vejledning til deres eget liv. Kom og gør tjeneste og købe ind og ud af det. Der opstod en helt. Noget der lignede en lille kult omkring de her to munke, der rendte rundt eller gik ret langsomt rundt i byen. Hvad tænkte du om det? Det virkede ret naturligt. De ved jo selv komme og redde, men det gør os kun lidt værre.

[00:25:47] Selv tænker jeg en gang imellem.

[00:25:51] Det var vi os. Vi havde hver vores atelier. Og så havde vi vores biler. Men meget tid, da hang der så nogle unge nogle ud, og det var faktisk godt, at de troede, de var en del af en anden. Jeg tror, det var det egentlig lidt en lettelse, fordi vi var blevet smidt ud hjemmefra, og vi var blevet separeret og skilt. Så det var en lettelse ligesom beskæftige sig med andre mennesker. Jeg tror, det lappede lidt personer.

[00:26:19] Men så skete det her med Victor, at han fik et brev fra Polen. Han skulle han skulle komme hjem med det samme, fordi hans oldefar skulle kanonisere os. Og det var

en kæmpe begivenhed det var en verdensbegivenhed, sagde var højt inden for den romerskkatolske kirke.

[00:26:34] Ja, jeg kan ikke huske det oldefar eller tipoldefar. Men han, der var blev lagt en ansøgning for 200 år siden på, at han skulle blive en helgen i den russisk ortodokse kirke, og den var nu blev godkendt. Så der har ikke været en ny helgen i den russiske kirke i de to hundrede år, han blev den første. Så var det jo kæmpestort hvad gør Viktor sig så måtte han rejse til Warszawa, men han har stadig ikke en del af projektet. I klubben er han rejst i kulden.

[00:27:05] Han rejste i den, og så har jeg fulgt med hjem i fuld længde i lufthavnen, og han kom meget, meget nemt igennem tolden, da det skete, og han blev modtaget af medierne og deres ortodokse overhoved ud i lufthavnen.

[00:27:27] Og de sover jo en monck.

[00:27:30] De sover ikke andet end kunstner, og han blev behandlet som en heldig mand. Og så var der nede i Sydpolen, hvor de havde cermonien. Et lille mirakel, selvfølgelig. De sidder og spiser efter at have gået rundt om min kirke med nogle ikoner og så fluernes der ind ad vinduet og sætter sig på den her patriarkens høje hat. Og så blev hilst. Så flyver den videre til tantens sculler og så over til farens hoved, og så lander den på Viktor skulder. Altså der er flere hundrede mennesker i rummet til spisning. Om det kun er fire mennesker, den lander på, så skider den på klubben. Den skyder på Victor d'Este gider simpelthen på gutten, så den der løber, render ned af det sorte stof, og det er jo et mirakel. Det er jo den her helgen, der har henvendt sig i form af en stærk og skidt på.

[00:28:23] Det var faldet.

[00:28:24] Victor tænker, jeg var helt overbevist, da han kom hjem til mig i Canada. Der var så få smurt tykt på. Havde jeg også lige fundet sted på gaden, som stod malet om natten. Og så træder han ind. Ser det det store maleris?

[00:28:40] Stæren sætter sig i sofaen og bliver meget underlig. Og så får den historie. Isoleret set begge tog det at rigtige i vores kutter og kigger på hinanden. Se det klik for ham.

[00:28:54] Ja, det gør det desværre så året efter, da han vælger han at tage gutten på igen og rejse tilbage til Polen for et års cermonien, og derfor begynder han at prædike for folk oppe i bjergene, blandt andet for et munkekloster, som de ikke synes er så fedt, måtte man gerne tage katten på igen deres vej. Det var en del af, at vi havde en aftale om det syv måneders projekt, et kunstprojekt. Det er kunst, blandt andet fordi det er blevet begrænset. Tidsbegrænset kunst har og rammer, og de rammer.

[00:29:30] Ja, den skaden på, og så tog den på, og han endte også på den lukkede afdeling i Warszawa. Og blev det halvandet år og kasser det.

[00:29:39] Han kunne ikke adskille de to ting, han blev det.

[00:29:42] Han fik de klassiske Jesus syndrom, og han var jo. Han var jo Jesus.

[00:29:52] Jeg. Jeg.

[00:30:05] Jeg.

[00:30:14] Jeg Lars, der i dag er der i dag i gang med de her altså en halv vagabond disc, men vi bor selvfølgelig et sted og går på NASA Talia, der begynder den 7. Nu begynder der at tegne sig en retning i dit liv med syv af syv uger i en kasse. Syv måneder. En kutte. Så kommer den næste, og det er jo meget stort.

[00:30:39] Sutils projekt.

[00:30:42] Jeg var kommet tilbage til Danmark. Min fætter havde hentet mig, og vi har lavet sin eksperimenterende galleri til en på Sønder Boulevard, hvor vi undersøgte alle mulige mærkelige ting. Vi kaldte det røde fornuft. En ud af ti og brugt vedsmænd til alt. Så der er lavet eksperimenter, og vi havde noget publikummer så noget.

[00:31:07] Men d'études hentyder til de nok syv års projektet, ja allieredes syv år gik alligevel. Hvad kalder du ved de klassiske syvere tilfældigheder?

[00:31:17] Det tidspunkt havde I besluttet hvert syvende år at skifte livsstil simpelthen og tage et kapitel og leve det i 7'ere. Skriv mit liv i kapitler 10 kapitler og i stedet for at starte med begyndelsen, så startede sin set med slutningen. Vi har sat en dato for min død.

[00:31:41] Han gravstenen Stunde Dit har en gravsten i at tage liget og der en slutdato på skal deltage.

[00:31:49] Sige ja, den tid den. Der kommer faktisk en stenhugger her, nærstuderet og mejsler den, fordi jeg ikke får den skrevet på stenen endnu.

[00:31:58] Det vil mange lokale absurd eller vanvittigt. Lars hvad? Hvad skal den gravsten mindre om? Hvorfor skal du lave den?

[00:32:06] Altså, hvis du har et hvilket som helst projekt, så er det rart at vide, hvornår det slutter. Hvis du ser livet som et projekt og du ved hvornår det slutter, eller du beslutter dig for, hvornår det slutter. Man kan aldrig vide på forhånd. Men så kan du planlægge på en helt anden måde. Meget mere konstruktivt og fordelt din energi og dine besiddes. Dine venner sidder og tænker, du skal opleve jævnt i forhold til den slutdato. Gravstenen og dødsdato er jo et værktøj, der minder dig om, som netop afdøde er væk hver dag. At jeg skal sørge for at gøre de ting i dag, fordi at tiden rinder ud. Det forstår jeg godt. Så det er i virkeligheden meget, meget livsbekræftende. Og kendes intet sted.

[00:32:58] Så beslutter du at du skal tage på. Jeg kalder det landevejene syv år, det vil jeg jo godt, det ikke er med du. Du siger, du er faldet af i syv år. Skal du leve efter? Hvad kalder du?

[00:33:07] Vil tilfældighederne begivenhedernes gang, begivenhedernes gang? Jeg tænkte, det kunne være fantastisk, hvis man nu lever sit liv og så i hvert fald have et kapitel, hvor der ikke er nogen planer. Altså hvor man ligesom driver gåpåmod ud af floden, og hvad man siger om. Og hvor sjældent er det ikke i vores samfund, at man har

syv år? Man har måske en weekend, hvor man ikke skal noget med 7 år, hvor man ikke sker noget.

[00:33:33] Så i frygt for du er blevet trådt på mig, så det ikke kommer til at minde mig om ham her. Historien om Terningemanden, der hver gang han skal tage en beslutning, skal slå en terning, og det ved jeg godt, det gør. Men mændene forklarer mig Hvad betyder begivenhedernes gang? Altså at tilfældige ting, der dukker op til, du skal tage stilling til, uden at du kan planlægge det.

[00:33:54] Terningemanden havde måske meget godt eksempel det. Den er nem at forstå, men da der er nogle nogle restriktioner stringente regler for hvad han skal gøre ved statslånet, femmer og eller infiltrere. Jeg har ikke nogen terning, du har min terning. Andre mennesker er min terning, og det er dem, der slår. Jeg ved ikke, hvad der kommer op. Men min regel var, at jeg måtte sige ja eller nej. Men jeg måtte ikke selv finde på ting til skulle i syv år, ligesom man siger nej til det, som jeg blev anbefalet. Eller det jeg hørte, er jo det, der udviklede sig naturligt i langs begivenhedernes gang for at få en prøve de ting. Som ligger uden for min egen værktøjskasse og ambitioner og ønsker. Prøve noget nyt. Hvad var det vigtigste der var sket? Det vigtigste ved mærkeligt nok var, at Tiedje fik børn. De havde slet ikke ønsker om det må jeg sige.

[00:34:57] Fortæl hvordan du mødte den mænd, men deres kone og mor til din to børn, Lars?

[00:35:02] Ja, det var så op og se tiden elinstallation. Det var sådan. Jeg stod faktisk til Canada igen hvert år og lavede udstillinger og installationer, og det var jeg. Jeg sover med en invitation til at lave hvad som helst i et galleri, og det var meget, meget flot. Så jeg tog blidt på biblioteket for at finde inspiration. Og der sad da en sød japansk pige, som jeg faldt i snak med og inviterede på kaffe. Og da vi går forbi en butiksrude, synes jeg vi ligner lidt i forbifarten John Lennon og Yoko Ono. Og så får jeg den idé, at jeg kunne jo lave en betjent, ligesom de lavede i 1969 i materialer singlen I vinduet. Det sprog, som de skabte dengang, er jo ikke blevet talt siden. Hvad var det for et sprog? Det var billedet. Det var et sprog, at de selv lå i en seng og talte ud til verden. Det var billedsprog. Kunne man tale med dem dengang? Ja, der var journalisterne kommer og besøgte dem, og jeg brugte som model. Jeg tænkte, nu har vi nogle andre ting, vi skal

tale om. Blandt andet der var ét og så nogle ting, hvor at folk, der elsker hinanden, kan komme til at slå hinanden ihjel.

[00:36:22] Og det var jo forfærdeligt, men også interessant. Så ville vi beslutte snak om virusser. At kalde projektet Vi os virus ligesom trosser os Rasmus. Og så fik jeg arrangerede en vovser, Mouritzens fyrede tirret kamera i en avis og en og en jobmæssigt. Vigtigst af alt, og hun løber ikke skrigende væk. Hun havde jo sagt ja til, at hun godt ville være med i et brund kunstprojekt, og det stod hun ved. Det var flot. Så vi er kravlet. Nej, vi kravler ikke. Vi var i den anden ende af byen og tage tøjet af og så kravle ind i den høje Mazurs og blev kørt nøgne på bagsædet ned gennem byen foran et kamera. Og steg ud på gaden foran publikum, gik op i sengen på galleriet og kravlede ind og blev der i syv døgn. Simpelthen, og der lærte vi os hinanden at kende. Så da jeg rejste tilbage til Danmark, blev ved med at skrive sammen, kom og besøgte mig to gange, og den anden gang blev hun i Danmark for altid.

[00:37:37] For jeg var her og nu har fået to drenge, der boede der, begge to hed og syv.

[00:37:41] Ja, naturligvis. Da vi skulle finde et navn til Niels, måtte vi søge søge til de japanske gamle navne og fandt ordet sangmæssigt lov, som betyder 3 4. Sancy, og da vi fik barn nummer 2, så måtte vi tilbage og søge de gamle navne og fanden navnet Kizil Tito, som betyder det superledere. Arbejde er så smuk, og så har de jo fået nogle meget unikke navne. Lige som de lever fint med Lars.

[00:38:15] Undervejs på de her syv år opstår dog en anden ting, som faktisk også bliver utrolig vigtigt for dig. Jeg har faktisk et par stykker af dem liggende foran fra bordet, da Artmoney. Racerene som bliver dit. Hvad skal man sige et længstvarende kunstprojekt? Forestiller man i hvert fald noget, der i bedste velgående stadig ikke fungerer i dag fortælle om, hvordan artmoney starter, og hvad det er.

[00:38:44] Det er en måske meget naiv måde og. Går til penge Systemet, der kom ud af pengesystem ved selv at lave sine penge til en artmoney, er jo et kunstværk.

[00:39:02] Unikt kunstværk. Sagen skal fungere som en form for udfordrende valuta på det eksisterende.

[00:39:10] Ja, det kan man sige sig selv. Jeg havde jo valgt ikke at tjene penge og har derfor haft voldsomme lommesmarter i min tid som maler, eller hvad man skal kalde det. Og Artmoney var mit svar på hvordan pengene skulle være, hvis der skulle være penge her i verden. Og jeg synes, at de penge vi ligesom tager for givet de dårlige på mange måder. Dels er det kopier, så det er jo ingenting værd, og de refererer til en guldbeholdning, som heller ikke længere dækker dem ind. Og der er ikke nogen person, der tager ansvaret for deres værdi, så de kan. De beror udelukkende på tillid og den tillid. Hvis dem bliver svækket hjem, så falder kursen, og den kan blive helt værdiløs. Det er jo fup, og så er de jo beskidte, så de kører igennem manges hænder, og de er fyldt med bakterier, og de er grimme, fordi de er som ens. Så der er mange problemer med dem, og så er der rige og fattige mennesker. Og Michael bliver rig. Uden i virkeligheden at komme i nærheden af penge. Bare ved at spekulere i aktier eller andre siden fuldstændig langt ude. Ideer om om og om penge. Elektroniske penge til ting. Penge, hvis det skal overhovedet skal betyde noget for et andet menneske. Skal det være personligt? Der skal være Châtelet, der skal være sjælelige. Det skal være et kunstværk, men man skal sige noget med det hele, og der skal være noget ære og respekt omkring sådan et objekt. Nogle mænd vil gerne vi passe på den.

[00:40:50] Hvordan opstod det? Jeg synes, at jeg nu er hos os, og jeg kender dem jo rigtig godt. Lars Jeg har også læst den utrolige bog om sygdommen. Der er nærmest en selvbiografi med sådan en, som selvfølgelig bare hedder 7. Jeg synes, jeg husker, at du går du ind på et pizzeria og siger, du ikke har nogen penge, eller hvordan er det altså dig? Det opstår sådan helt praktisk, at du ikke har nogen penge.

[00:41:15] Jeg har kunst, jeg kan betale. Jeg havde ikke penge, og så tænkte jeg, dem laver jeg selv. Nu prøver jeg det. Det er en god kammerat Lennox, som anbefalede. Det vil han i øvrigt altid med. Jeg skulle læne mig ind i problemet og gøre det til noget mod det modsatte. Et problem, en udfordring. Det lyder også godt, når jeg prøver at lægge mig ind i pengeproblemer til tænkte Okay. Jeg prøver at lave min egen. Hvordan skulle de se ud? De skal være på størrelse med en hånd. De skal være kunst, det skal de originale, og så skal der være nogle ting på et serienummeret, og hvornår er de lavet? Årstallene så? Og så tænkte jeg, at den skal der også være allemandseje. Alle skal kunne lave den. Ellers er det ikke sjovt. Så jeg tænkte straks på den globale valuta og dermed folket fandt på at kalde den noget på engelsk artmoney i ét ord. Det ord fandtes ikke i forvejen. Der fandtes artmoney i to ord, men artmoney et ord, der stod engsted.

[00:42:14] Men kan du huske første gang, du lavede den første artmoney, og du gik op til et andet menneske og sagde jeg betaler mere end det kan jeg tydeligt huske, hvor og hvordan den samme person reagerede på døden.

[00:42:28] De første fire artmoney blev solgt. Dem blev vekslet til en ny, men kun kunstsamler smed Jesper, og han kom ned og købte dem for hundrede kroner stykket. Det var kursen, jeg havde sat. På det tidspunkt så det Wexels 400 kroner. Så tænkte jeg det næste. Jeg gør det i cykel nede pinot rummet. Jeg kan bruge min butik og fandt jeg en butik til og guf, hvor de sælger musik, selv gik ned og spurgte, om jeg kunne købe en cd for artmoney. Og han spurgte mig hvad jeg artmoney Hefaistos og sagde, at det er det jeg som nu kunstværk og små kunstværker og tiden som ser sådan her ud som viser hvordan se ud. Sandvang vugge Køppen City fandt.

[00:43:13] Hvordan var du overrasket? Det må jeg sige. Han var meget cool. Så gik over og fandt en stige med meget Stavis til 69 kroner. Godt til kasseapparatet, siger en meget stille og roligt. Jeg ved, hvad kursen hundredkroneseddel så stor 100 kroner eller nærmer sig. Han slår Hohner kroner ind. Jeg får penge tilbage. En kvittering han kommer den dag sætte ind i en pose, siger Værsgo. Han går, da han hørte, at det var jo, det slog benene væk under mig, fordi det kan man normalt ikke med kunst. Jo, man kan bytte kunst for varer. Det har man altid gjort. Hvor man står og diskuterer, hvad den vælger, så noget. Han tog dem for pålydende. Det var en butik. Han fortrak ikke en mine. Så da jeg gik ud dér, tænkte jeg det her, det. Det kan jo blive stort.

[00:44:01] Det er jo vildt. Min pengesedler virker.

[00:44:05] Er der nogen der har sagt og det fortsætter mig, der må være nogen der sagt er så har du slået hovedet, smut med dig. Det gider vi ikke acceptere, så folk må reagere på vidt forskellige måder.

[00:44:19] Det var ikke et lullede anbefalinger, gode anbefalinger. Jeg fik det, jeg sagde til folk, jeg ville lave mine egne penge.

[00:44:24] Har du eksempler på, at du kommer ind et andet sted og siger Jeg vil gerne betale artmoney og de man falder ned af stolen.

[00:44:33] Der er mange der bare ikke vil diskutere det. De siger nej tak og vender ryggen til. Det er hurtigt overstået, mens dem, der godt vil diskutere det, ender som regel med at acceptere dem, og det er blevet ret bredt.

[00:44:47] Så vil 100 lande der? Ja.

[00:44:50] Først var jeg rendte rundt alene, så kom man med det næste køb. Købte faktisk et hus ved Sydhavnen. Jeg købte byggematerialerne fra Artmoney og byggede et hus dernede, fordi jeg var hjemløs på det tidspunkt. Og så. Dernede var der en kunstner der kom med broprojektet, indleder vinsiden. Og så lavede vi sammen det, der hed Banque og fintet nationer. Artmoney hedder Bi IAM, og det bliver stort, og der kom masser kunstner med fra forskellige lande.

[00:45:25] Det var ikke alle, der var lige glade for det navn, de brugte, vel?

[00:45:28] Nej, efter et par år tror jeg det var. Så fik jeg et brev med en stævning fra Finanstilsynet og Comigel i retten.

[00:45:39] Loft. Jeg stod simpelt hen til fire måneders fængsel, brillerede benytte ordet bank i byen i projektet og tabte sagen i byretten.

[00:45:49] Så jeg var ikke længere cadet det Bancroft Internation Artmoney, som er Heidelberg Artmoney. Til gengæld er der kom rigtig mange kunstnere på fra alle ude i. Jeg er her. I næste måned åbner der en udstilling sjovt nok i bank og sparekasse. Museet, som skal hænge næsten et år ned på Christianshavn og få en reaktion, får du fra os.

[00:46:10] Nu er det ikke nødvendigvis professionelle kunstnere alle sammen, der laver ret meget. Det kan være hvem som helst. Det kan være mig, mine børn, ja, så vil jeg give et eksempel på, hvordan nogen i Ungarn eller Japan eller Uganda har har reageret på at kunne være med i i hele det her fantastiske projekt?

[00:46:33] Ja, det er jo helt fladt anarkistisk projekt, hvor alle er deres egen bankdirektør, fordi de udstiller sig med Lusa. Der var der en fyr i Tanzania, som hedder

Otto, som arbejder for sådan et Zaharie bureau som stifinder. Han har aldrig haft en konto, en bankkonto var, så han er bestemt ikke tæt nok til at skulle åbne en bankkonto. Men så var han en af de turister, der havde fortalt ham om artmoney i Danmark. Og så gider Mini'en Ældre Sagen set skrive til mig, og han kommer med og har lavet en hel stak artmoney sender til mig, som jeg lykkedes med at få solgt i Danmark, sendte pengene tilbage til ham. Han får åbnet en konto og sendt pengene, og der er penge nok til, at han kan købe en computer og starte sit eget Sofiero. Og det har næsten den dag det berømte Wortmann jeg aldrig mødt ham. Men han blev selvstændig via penge, han selv har lavet. Det var et fantastisk.

[00:47:33] Lars fortæller hvad der står foran os, så du har tegnet med?

[00:47:36] Ja, altså nu er det her et radio. Indslag og lyd er noget helt særligt. Jeg lavede det stempel til mine artmoney, og jeg synes, at stemplet giver en vis autoritet, når man, når man skriver noget på stupid, et dokument og og skal bruge det som et færdigt papir. Når man så stempler det.

[00:47:59] Er ligesom overbevisningen, så du kan lige høre hvordan det lyder. Jeg tegner et andet på papiret skrive, hvad der skal stå der. Måske et landskab portrætteret med abstrakt og så siden skrive under på den. Og så stempler det. Og der har du din artmoney, red. Og det er det jo også sjovt. Det giver et gisp i folk, når man står på skranken og stempler sin artmoney i landet hotel i. I et land land.

[00:48:30] Og det er jo alle tiders.

[00:48:34] Så har man noget som man med, så man pludselig hører om ham, hedder det. Troldmanden? Lars han, han og han er en glad og tjener sat i gang hos der dengang, at det var ham, der var med på ideen om kassen og så videre.

[00:48:50] Hvorfor taler om ham?

[00:48:53] Han har jeg, mens jeg går på kunstscole, og han bliver til en meget vigtig lærer for mig efter skoletid. Og han viser mig al grund litteratur, rod i litteraturen selv springer alle mulige fortolkninger over i den store litterære verden. Og så tager han mig

jo med ud og spise svampe eller går ud i naturen, svømme i havet og en helt masse yoga øvelser og så videre.

[00:49:24] Hvad betyder det at være troldmand?

[00:49:25] Altså hvordan han beskæftigede sig faktisk professionelt ved at lave folks navne om, sådan at nu ulogisk, at de kom i den retning af deres liv, de ønskede sig. Der var en hel masse Hollywood skuespillere, der kom til ham og fik deres navne lavet om i forbindelse med karrierer og så videre.

[00:49:46] Man hører ordet troldmand. Så tænker man en særling med store, tykke briller, kæmpe skæg og en høj hat og en stok og et køkken. Der hvor der står du ved gryder, der bobler med fiskehandlere og svampe og mærkelige ting.

[00:50:01] Har du, hvad der er dets svarer til at fremstille i meget andet end vasket sig kun i saltvand?

[00:50:08] Det gør han stadigvæk. Ja, ja, så er vi her for to år siden. Tre år siden og i det. Og han har virkelig langt hår. Helt ned til rockbandet foretog skæg, store buskede øjenbryn, ISG krystalklare stirrende øjne og total sund. Og han har været veganer siden 60'erne, så han strutter af sundhed, og han har så været heldig at være oppe i hans. Hvad kan man kalde det bolig under undertaget i de gamle træhuse i Vancouver, hvor der netop er alle de lille ting, du lige har beskrevet. Og der bor han stadigvæk, der bor nu, var forsvundet, skiftede navn efter jeg havde været hos, som skifter navn til Nathan Holdig og forsvandt. Og da var han væk i mange år.

[00:51:00] Jeg fik en hustru fortalt i, at du var ked af jeg tabte kontakten og ikke har set hinanden. Der var ingen, der vidste, hvor han var. Mirakuløst møder du ham.

[00:51:07] For et år siden var det dem, jeg var af med mine børn i Vancouver, så vi hørte rygter om, at nogen havde set troldmanden ned i byen. Så vidste jeg, hvor han var, når der ingen personskade. Stator sagen bestemte steder på en fjern strand, og så tog vi chancen og tog bussen ned og fandt stedet. Mine børn blev sluppet løs fra stranden, så selv finde en troldmand. Så fandt de hans.

[00:51:32] De var ikke i tvivl. Clarity død er man ikke, når man ser mig. Hvad sagde han til gensynet?

[00:51:37] Han blev meget glade, og vi kom hjem til ham, og han lagde min kones numerologi, så hun og jeg så også skifte navn fra ham.

[00:51:49] Lars og jeg holdt kontakten nu, eller hvordan han er kommet på Facebook.

[00:51:54] Han kom på Facebook, holdt op 22 27, så nu kan man faktisk flytte med jer og har du?

[00:52:03] Har du tænkt dig ikke at skrive om ham? Men ligesom hvordan hans historie danske som bare værter, og så gives hans inspiration videre til dig, der fortæller det.

[00:52:13] Nu ved jeg godt selv, at eventyret, som man møder rund omkring en af deres ypperste opgaver, er at formidle historien videre. Det gælder ikke trynen. Han skal overhovedet ikke formidle sine historien skal ikke skrive den, han skal ikke fortælle den. Han er ærbar, og han er på den måde, at han et meget oprigtigt menneske. Jeg har ikke nogen nykker, han har ikke noget storhedsvanvid, havde ikke nogen behov for at sælge sig selv andet end lige til at skindet på næsen. Så han laver de nogle ulogiske ting, og så laver han ellers spartansk. Men han har sat gang i nogle ting, han sætter gang i inde i nogle ting hos alle de mennesker, han møder. Men det gør han jo, fordi han ikke kan lade være.

[00:53:05] Og med de ord Lars. Christian tusind tak for en spændende samtale. Det var en fornøjelse at være.

[00:53:18] Den yderste grænse er produceret af Contour Jul for Nationalmuseet og Radio Lauth. En på vores tid Punktum dk kun dér hvor du normalt finder dine podcast. Jeg. Jeg.